

Sygn. akt I CSK 355/17

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon

w sprawie z powództwa S. W.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w W.
o stwierdzenie nieważności, uchylenie uchwał,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 stycznia 2017 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
nie obciąża skarżącego kosztami ze skargi.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 27 stycznia 2017 r. zmienił wyrok Sądu Okręgowego w W. z dnia 27 sierpnia 2015 r. w pkt 1 w całości i w pkt 4 w części w ten sposób, że oddalił powództwo w zakresie żądania uchylenia uchwały nr 2/2014 Walnego Zgromadzenia Członków pozwanej spółdzielni z dnia 2 kwietnia 2014 r. oraz orzekł o kosztach postępowania.

Sąd Apelacyjny nie podzielił poglądu, który legł u podłoża zaskarżonego wyroku, że uchwała nr 2/2014 miała charakter blankietowy.

Powód wniósł skargę kasacyjną, w której żądała uchylenia wyroku Sądu Apelacyjnego w zaskarżonej części i przekazania sprawy w tej części do ponownego rozpoznania. Jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazał, że skarga jest oczywiście zasadna (art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy podkreśla, iż w celu spełnienia przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. trzeba wykazać, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Przeto należy wykazać, na czym polega i z czego wynika ocena skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Skarżący nie wykazał, iż zaskarżone orzeczenie jest ewidentnie błędne, zostało ferowane z oczywistym naruszeniem prawa i stąd nie powinno funkcjonować w obrocie prawnym (por. postanowienie SN z dnia 21 maja 2008 r., IV CSK 162/08). Skarżący przedstawił jedynie swoją ocenę wyroku, polemizując z stanowiskiem Sądu Apelacyjnego, że uchwała nr 2/2014 zawierała wszystkie niezbędne elementy skutecznego upoważnienia zarządu do podjęcia negocjacji, wybrania odpowiedniej oferty kredytowej i w ramach tej uchwały do zawarcia umowy kredytowej.

W rzeczywistości skarżący pragnie z powołaniem się na oczywistą zasadność skargi doprowadzić do ponownej oceny uchwały nr 2/2014. W tym kontekście Sąd Najwyższy wskazuje także, iż skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia. Jego rozpoznanie nie ma charakteru postępowania w ramach III instancji. Służy realizacji konstytucyjnych i ustawowych zadań Sądu Najwyższego, wśród których pozostają przede wszystkim nadzór nad działalnością sądów powszechnych i wojskowych w zakresie orzekania (art. 183

ust. 1 Konstytucji RP). Zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.), jego obowiązki obejmują zapewnienie jednolitości orzecznictwa i rozstrzyganie zagadnień prawnych. Tym właśnie celom wypada podporządkować także rozstrzyganie skarg kasacyjnych. Z uwagi na powyższe, oceniając wynikają z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłankę oczywistej zasadności skargi nie da się nie dostrzec że ma ona charakter wyjątkowy. W konsekwencji w judykaturze Sądu Najwyższego przyjmuje się, że oczywista zasadność skargi powinna dać się stwierdzić na pierwszy rzut oka bez zbytniego wgłębiania się w sprawę (por. np. postanowienie z dnia 2 sierpnia 2007 r., sygn. III UK 45/07, nie publ.).

Z tych przyczyn orzeczono, jak w postanowieniu.

aw

jw